

[Ole Vig Jensen]

områder, på alle niveauer i uddannelsessystemet, at lade det være en komponent i uddannelsen. Jeg tror, man godt i dag kan sige, at inden for den almene voksenundervisning er der allerede en god virksomhed i gang på det sundhedspædagogiske område. Vi har sidst set det ved et initiativ, der er taget i forbindelse med Danmarks Radio, som vil gøre en særlig indsats på området her.

Jeg vil også nævne – vi skal naturligvis ikke gå i detaljer med det – at det kunne være en opgave for forebyggelsesrådet at finde egnede samarbejdsmodeller for en række af de offentlige organer, når det gælder om at øve en bedre indsats. Jeg har hæftet mig ved, at man i lovforslagets bemærkninger siger, at der ikke skal lovgives om oprettelsen af lokale forebyggelsesråd, men man kan meget nemt forestille sig, at den samme model kan bruges i de lokale samfund netop ud fra ønsket om at sikre den gode og den nødvendige koordinering. Der mener jeg måske nok at det vil være rimeligt at gå den vej rundt.

Vi kan altså fra radikal side støtte det foreliggende lovforslag.

Honoré (KrF):

Der bruges i Danmark enorme summer til behandling af sygdomme og lidelser og meget beskedne beløb til forebyggelse af disse sygdomme og lidelser.

Vi er i høj grad indstillet på, at der bliver rettet op på dette misforhold ved en øget forebyggende indsats på det område, der her er tale om, såvel som på andre områder, og derfor hilser vi forslaget fra indenrigsministeren velkommen og håber, at det råd, der nu skal på benene, kan fremsætte nogle virkelig relevante forslag til en sundhedspolitik.

Vi håber for det første, at dette råd ikke vil være bange for at pege på de mest betydningsfulde kilder til sygdomme og lidelser, og for det andet håber vi, at der fra politisk side vil blive grebet ind på de vigtigste steder, og at man ikke vil tage fat på nogle helt andre behandlingsmåder end dem, der er mest relevante.

Vi har fra kristeligt folkeparti påpeget adskillige faktorer, som efter vores mening bliver alvorligt undervurderet som kilde til sygdom og lidelser. Lad mig f. eks. nævne spørgsmålet om familiepolitikken. Vi tror, at ægteskabets og familiernes krise i det moder-

ne samfund, de mange opløste hjem, ægteskabets svækkede stilling, er en alvorlig sygdoms- og lidelsesfremkaldende årsag.

En af de ting, man kan nævne, er, at som følge af et hårdt økonomisk pres på familierne gennem øgede offentlige udgifter og skatter, men også som følge af et ideologisk pres, er det i stadig højere grad tilfældet, at begge ægtefæller, også i hjem med mindre børn, arbejder ude. Vi tror, at der er tale om en virkelig sundhedsmæssig belastning af ikke mindst kvinderne, når begge ægtefæller har heltidsarbejde ude, idet kvinderne i mange af disse situationer har dobbeltarbejde, dels et fuldt udearbejde, dels et stort hjemmearbejde, som slider dem ned. Vi tror også, at børnenes stilling er blevet dårligere, sådan som udviklingen er skredet frem og med den svage familiepolitik, vi fører herhjemme.

Alkoholproblemet har vi gjort opmærksom på. Vi har fremsat forslag om forbud mod salg af alkohol til unge og forbud mod alkoholreklamer. Alkoholmisbruget er en meget, meget stor sundhedsfare, og det er en sundhedsfare, som man helst vil lukke øjnene for i det moderne samfund. Vi tror også, at tendensen til holdningsløshed i skolepolitikken er en på længere sigt sygdoms- og lidelsesfremkaldende årsag. Vi tror, at Danmarks Radio med den pædagogik, som den står for, i mange henseender er med til at skabe en utilfredshed, der svækker folks modstandskraft. Vi tror, at hvis sådan noget som Danmarks Radio kunne fokusere på temaer som midaldrendes idrætsudøvelse, ville det kunne give positive impulser.

Der er utvivlsomt tale om en dybereliggende krise, dybereliggende årsager til den nuværende forringede sundhedstilstand. Der er en holdningskrise og, endnu dybere, tror jeg, en religiøs krise, så der er virkelig brug for, at man går i dybden med disse spørgsmål. En praktiserende læge, jeg talte med, mente, at 90 pct. af hans patienter kommer til behandling af årsager, som i grunden er psykiske snarere end legemlige, hvor det legemlige er noget afledt i forhold til det psykiske. Derfor mener vi, at dette råds sammensætning er for snæver. Vi mener, at der ud over repræsentanter for arbejdsministeriet, miljøministeriet, socialministeriet og undervisningsministeriet burde være en repræsentant udpeget af kirkeministeriet, så at også denne dybdimension i sundhedspolitikken kan kom-